

HEKS ๘๘

**THẤP
LÊN
NIỀM
TIN**

Dự án Hy Vọng - Hỗ trợ nhu cầu phát triển của trẻ mồ côi và trẻ dễ bị tổn thương bởi HIV/AIDS tại TP Hạ Long và thị xã Cẩm Phả của tỉnh Quảng Ninh, Việt Nam do tổ chức HEKS tài trợ và được Trung tâm Nâng cao sức khỏe cộng đồng (CHP) triển khai từ tháng 9/2007.

Dự án được thực hiện dựa trên những nguyên tắc về quyền trẻ em bao gồm cả đáp ứng những lợi ích cần thiết nhất của trẻ, quyền sống còn, quyền bảo vệ, quyền phát triển và quyền tham gia của trẻ. Các hỗ trợ chính của dự án bao gồm hỗ trợ dinh dưỡng hàng tháng, hỗ trợ giáo dục đầu năm học, hỗ trợ tâm lý và các hoạt động vui chơi, giáo dục kỹ năng sống. Sau 3 năm thực hiện, với nỗ lực của CHP và đối tác là Hội Liên hiệp phụ nữ TP Hạ Long, Hội Liên hiệp phụ nữ thị xã Cẩm Phả, dự án đã đạt được những mục tiêu cơ bản là cải thiện điều kiện sống của trẻ mồ côi và dễ bị tổn thương, huy động sự tham gia một cách chủ động của người chăm sóc vào việc quản lý và giám sát dự án cũng như nâng cao năng lực cho mạng lưới tình nguyện viên.

Cuốn sách nhỏ này tập hợp những câu chuyện, những hình ảnh, những suy nghĩ do chính người chăm sóc trẻ và trẻ hưởng lợi ghi lại như là những minh chứng sống động về tác động của dự án trong giai đoạn 3 năm đầu tiên (từ năm 2007 đến năm 2010).

CÂU CHUYỆN CỦA THANH

5 năm trước, vừa đủ tuổi đến trường, Thanh đã phải trải qua một cú sốc nặng nề. Bố mất vì AIDS. Mẹ cũng nhiễm HIV, không còn khả năng lao động do thường xuyên ốm yếu. Nguồn thu nhập duy nhất để trang trải cuộc sống của 2 mẹ con là hơn 300.000đ mỗi tháng tiền cho thuê một phần căn nhà đang ở. Bữa ăn chính chỉ cốt có cái để cho vào bụng tạo cảm giác no, đâu có những thứ “xa xỉ” như quả trứng, miếng thịt. Để có tiền đóng học phí cho con, mẹ Thanh đã đến nước phải giảm bớt cả cái khẩu phần ăn sơ sài ấy! “Cơm còn không đủ, chơi hoa nổi gì”. Chị ngậm ngùi chịu lỗi với con, nhìn nó như nhìn ngọn cỏ gió đùa!

Tháng 9/2008, được nhận hỗ trợ của dự án, mỗi tháng mẹ con có thêm 360.000 đồng. Mẹ Thanh đã dành toàn bộ số tiền này để chăm chút cho bữa ăn hàng ngày của cháu. Giờ đây, chị có tiền mua sữa, mua xôi cho con ăn sáng. Bữa cơm

Thanh cùng các bạn phường Cao Xanh tham gia biểu diễn văn nghệ trong một chương trình giao lưu do dự án tổ chức

của cháu có thêm cá, tôm, thịt. Suốt 5 năm học đầu tiên, cháu Thanh đều là học sinh giỏi, được nhà trường tặng giấy khen. Đầu năm học 2009, cháu thi đỗ vào lớp chọn của trường tiểu học. Mặc dù biết học lớp chọn tốn kém hơn, các khoản đầu tư cho con học nhiều hơn nhưng chị tự tin khẳng định với cô giáo chủ nhiệm sẽ thu xếp được để cho cháu theo học lớp này. Chị đã tính rồi, tiền ăn cho cháu đã có khoản của dự án, các khoản đóng góp đầu năm đã được dự án hỗ trợ, phần đầu tư học tập hàng tháng cho cháu chị sẽ cắt bớt từ khoản cho thuê nhà. Cuộc sống của 2 mẹ con chị tuy vẫn còn chật vật nhưng đã lạc quan hơn rất nhiều.

Chị Phương kể lại những ngày đầu khi chồng vừa mất, bản thân nhiễm HIV rồi bị phản ứng thuốc ARV, chị hoàn toàn mất niềm tin vào cuộc sống. Có những lúc chị muốn buông xuôi, để mặc đứa con gái cho số phận định đoạt. Khi dự án đến với cháu Thanh, chị tự thấy xấu hổ với mình trước kia. Với suy nghĩ “những người ở xa đến, không có quan hệ máu thịt với con mình mà còn lo lắng cho nó, mong muốn

cho nó cuộc sống tốt đẹp thì mình không thể buông xuôi được”, chị đã lựa chọn thái độ sống tích cực hơn. Chị tìm đến các câu lạc bộ những người có HIV tại cộng đồng, luôn tham gia tích cực và có trách nhiệm vào những hoạt động của dự án Hy Vọng. Chị không còn thấy mặc cảm không lo được cho con vì với tiền hỗ trợ của dự án thì “Con người ta được 10 phần, con mình cũng được 6, 7 phần”. Những dịp lễ tết, con gái chị cũng được dự án cho quà bánh và tổ chức vui chơi như bạn bè. Khi nghĩ về tương lai của con gái, chị Phương yên tâm bởi sau này khi chị qua đời, dự án sẽ là nơi để cháu nương tựa vào để tiếp tục học tập. Chị cũng có niềm tin chắc chắn rằng một đứa trẻ sớm có nhận thức về ăn nhũa và bốn phần như cháu Thanh, những hỗ trợ của dự án sẽ càng có ý nghĩa hơn và sẽ đạt được hiệu quả.

Từ tháng 8/2007 đến tháng 10/2010, dự án Hy Vọng đã cung cấp hỗ trợ dinh dưỡng hàng tháng cho tổng số 106 trẻ với mức hỗ trợ hiện nay là 450,000 đồng/trẻ/tháng. Số tiền này được trao đến tận tay người chăm sóc trẻ để mua thực phẩm cho trẻ.

*Họa My
và mẹ bên
bức ảnh do
Dự án tặng*

Trẻ hưởng lợi từ dự án đều là những trẻ có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn. Đối với gánh nặng “cơm, áo, gạo, tiền” của những người chăm sóc trẻ, 450,000 đồng hàng tháng là một khoản tiền lớn không chỉ giúp trẻ có được thể trạng tốt hơn mà còn giúp họ an tâm hơn khi nghĩ về tương lai của con, cháu mình.

(Trích báo cáo đánh giá giữa kỳ dự án năm 2009)

Cháu ôm mẹ, thủ thi
Mẹ ơi! Có mắt rồi
Các bác ở Thụy Sĩ
Lại giữ tên cho con?
Mẹ nghẹn ngào nói nhỏ.
Các bác thương mẹ nghèo
Mẹ bảo: Con ăn nhỏ
Không phải lo lắng gì
Con gắng học chăm chỉ.
Để hưởng tên tương lai
Một ngày mai tươi sáng.

(Cháu Nguyễn Thị Họa My, Học sinh lớp
5A, Trường tiểu học Hà Khẩu.)

Cháu như tờ giấy trắng
Ngập ngừng chiếc bút chì
Giữ bác bên Thụy Sĩ
Năm tiếng hình cháu đi.

Cùng với hỗ trợ dinh dưỡng hàng tháng cho trẻ, đầu năm học, dự án hỗ trợ mỗi trẻ hơn 1 triệu đồng mua sách vở, đồng phục, dụng cụ học tập, bảo hiểm y tế và bảo hiểm thân thể.

Ông Trần Minh Giới – Giám đốc CHP trao quà của dự án cho trẻ nhân dịp đầu năm học mới 2007 – 2008

Năm nay cháu đã 9 tuổi, học lớp 3. Dưới dự án hỗ trợ cháu đã có rất nhiều tiến bộ trong học tập. Từ năm lớp 1 đến giờ cháu đều là học sinh giỏi. Ngày trước, cháu phải dùng chung góc học tập với chị cháu nên rất chật chội. Năm nay, dự án mua bàn học cho cháu. Cháu có góc học tập riêng rồi. Cháu rất vui và cảm ơn dự án rất nhiều.
Phạm Thu Ngọc Lam - Cao Bằng
(Cháu hưởng lợi.)

Hoạt động hỗ trợ giáo dục không chỉ giúp cho gia đình trẻ giảm bớt gánh nặng kinh tế mà còn hỗ trợ cho địa phương trong việc giảm thiểu học sinh bỏ học do khó khăn về kinh tế.

(Trích Báo cáo Đánh giá cuối kỳ dự án năm 2010)

CHUYỆN CỦA HẬU

Bỏ mắt vì AIDS khi Hậu mới 1 tuổi. 1 năm sau, vì mắc cảm với hoàn cảnh gia đình, mẹ cũng bỏ nhà đi để cháu lại cho ông bà ngoại đã gần 80 tuổi nuôi nấng. Từ đó đến nay, mẹ cháu không hề liên lạc lại với gia đình. Tiền lương mất sức 804.000 đồng/tháng của bà ngoại chỉ đủ cho 3 người duy trì cuộc sống ở mức tối thiểu. 3 người sống tạm bợ trên nóc một bể nước trong khu lao động nghèo. Bà ngoại 71 tuổi vẫn hàng ngày đi nhặt đồng nát và bán bánh mì đêm để có thêm tiền lo cho cháu ăn học. Đầu năm học, bà đi vay tiền các nhà xung quanh đóng tiền học cho cháu sau đó lau nhà, dọn nhà thuê cho họ để trừ nợ dần.

Sống thiếu tình thương yêu của bố mẹ từ khi mới chập chững biết đi, lại ở vào hoàn cảnh kinh tế khó khăn, những năm đầu đi học, Hậu rất rụt rè, thường so sánh mình với các bạn khác. Cháu rất ít khi tham gia các hoạt động ngoại khóa của nhà trường vì mỗi lần tham gia lại phải đóng thêm tiền.

Hậu và các bạn vẽ tranh giới thiệu về nhóm của mình trong buổi tập huấn kỹ năng sống cho trẻ do dự án tổ chức

Đi học về, Hậu chỉ quanh quẩn với bà, không dám tiếp xúc, chuyện trò với mọi người.

Năm 2007, Hậu lên lớp 4, các cô, các bác ở Hội phụ nữ hay đến nhà Hậu, kiên nhẫn hỏi chuyện. Tháng nào các bác ở Hội phụ nữ cũng đến nhà hỏi thăm Hậu, xem sổ học bạ của Hậu mang tiền hỗ trợ từ dự án đến cho Hậu. Từ khi có thêm tiền hỗ trợ, suất ăn trưa bà ngoại chuẩn bị cho Hậu ăn tại trường có thêm khí thù tôm, lúc thêm trứng. Bà cũng không còn phải đi bán bánh mì dạo ban đêm để sáng mai có tiền cho cháu ăn sáng nữa.

Năm học này, Hậu đã học cấp II, phải đi bộ ra trường học cách nhà hơn 1km. Niềm mơ ước của Hậu là có được chiếc xe đạp để đi học. Ngày trước, có nơi bán chiếc xe đạp cũ chỉ hơn 100,000 đồng, bà muốn mua để dành khí cháu lớn cho cháu đi học mà không đủ tiền. Năm nay, có tiền hỗ trợ giáo dục đầu năm của dự án cùng với số tiền bán đồng nát của bà, sau khi đóng các khoản sách vở, quần áo cho cháu, bà nhất định sẽ mua 1 chiếc xe cũ cho Hậu đi học. Đây là một khoản mua sắm lớn mà nếu không có hỗ trợ của dự án bà sẽ

không thể thực hiện được.

Mỗi ngày bà ngoại đều nhắc Hậu rằng các bác quan tâm đến con, cho con tiền để ăn học thì con phải cố gắng thật nhiều cho bằng bạn bằng bè. Hậu nghe lời bà, rất chăm học và ngoan ngoãn. Hậu học giỏi nên được các bạn nể phục, dần dần Hậu quen với bạn bè hơn. Bây giờ, bà ngoại cũng có tiền mỗi khi Hậu xin để đóng tiền tham gia hoạt động ngoại khóa của nhà trường. Những dịp lễ tết như Tết cổ truyền, tết trung thu, tết 1/6, dự án tặng Hậu quà và đưa Hậu đi chơi giao lưu với các bạn ở các phường khác. Tham gia tết thiếu nhi 1/6 vừa rồi, Hậu cùng các bạn vẽ tranh về phường mình rồi xung phong lên thuyết trình về bức vẽ đó. Mỗi lần đi chơi như vậy, Hậu vui vẻ lắm, Hậu thấy mọi người quan tâm đến mình, không bỏ quên mình. Hậu không còn thấy mình thua thiệt so với các bạn khác nữa. Hậu không còn rụt rè nữa.

Năm học mới này, Hậu được cô giáo và các bạn bầu làm lớp trưởng bởi thành tích 6 năm liền đạt học sinh giỏi và tự tin, nhận thức tốt so với các bạn cùng lứa.

Ưa nắng náo nức như
Hạt rơi xuống sân
Mặt hạt gạo kết
Bà chăm chăm quần công
Bông di chợ bán hàng
Thiếu tuổi rau, xay lúa
Bà chăm nom đàn gà
Đàn ngừ không ngon giết.
Đầm mưa rớt dài ruộng
Chết cỏ và m sâu
Bà không quên dài dài
Chúc cháu ngoan khôn lớn.
(Cháu Nguyễn Thu Trang - học sinh lớp
5A3 - trường Tiểu học Hồ Thấu)

Tranh do nhóm trẻ tự
trang trí trong một
chương trình giáo dục
kỹ năng sống do dự án
tổ chức

Tranh của cháu
Lại Trung Sỹ - P.
Yết Kiêu, TP. Hạ
Long

Hỗ trợ tâm lý cho trẻ được dự án thực hiện thông qua tập huấn kỹ năng sống, tổ chức sinh hoạt văn nghệ, giao lưu theo chủ đề và tặng quà các dịp lễ, tết (ngày 1/6, Tết Trung thu, Tết cổ truyền). Trẻ có thành tích học tập xuất sắc được dự án đặc biệt quan tâm, khuyến khích bằng các hoạt động cụ thể: tổ chức tham quan vịnh Hạ Long, tuyên dương, tặng quà.

Tập huấn
kỹ năng sống
cho trẻ

Các đội chơi của phường Cao Thắng, Cao Xanh và Yết Kiêu trong một chương trình giao lưu do dự án tổ chức

Cháu được đi giao lưu vui chơi ở phường
Hà Lâm. Cháu đã được gặp gỡ và làm quen
nhiều anh, chị, bạn. Cháu đạt học sinh giỏi
được đi tham quan Vịnh Hạ Long. Dự án con
kì niệm ảnh cho cháu. Cháu rất thích tâm
ảnh đó. Cháu cảm ơn nhà tài trợ H.E.K.P và
C.H.P đã giúp đỡ cháu. Cháu xin hứa là con
ngon, trẻ giỏi, lớn lên giúp ích cho mọi người.

Hương
và mẹ

Biết ơn mẹ, cháu hứa sẽ chăm chỉ học tập. (Cháu luôn đạt học sinh giỏi cuối năm) mẹ tìm học mình với các bạn tham gia tốt các hoạt động của dự án để không phụ lòng các cô bác.

Cháu là Phạm Thu Hương, cháu sinh năm 2000. Năm nay, cháu học lớp 3A5 trường Tiểu học Cao Lãnh - thành phố Hà Long, tỉnh Quảng Ninh. Cháu là một trong rất nhiều người các bạn bị thất thối bị đau dịch HIV. Sơ cháu đã mất đi lâu bệnh, họ mẹ cháu vì cháu sợ của không có bố. Cháu cảm thấy bệnh HIV. Các khi bố cháu mất, mẹ con cháu ở với ông bà ngoại. Ông bà cháu rất nghèo khổ ở trên đồi cao, đi lại rất khó khăn, để cháu có thể sinh hoạt thuận tiện nhưng bị lại cháu có tình thương yêu, dạy bảo của ông bà, của mẹ.

Tháng 7 năm 2007 đến nay, cháu được đi ăn cho tiền mua thức ăn hàng tháng. Đầu năm học, dự án con họ cháu tiền mua đồng phục, sách vở, bàn học. Các bác ở dự án rất quan tâm đến mẹ con cháu. Các bác cho cháu đi chơi, tặng quần áo cho cháu, tiền cho cháu thăm nhà cháu. Cháu hứa sẽ là những đồng tình tình nghĩa của các bác ở Chuy Tý. Mẹ cháu giờ đã khỏe hơn. Cháu vui lắm.

Warmly welcome the Swiss to Ha Long Bay

Tranh của cháu Phạm Đức Sang – phường Cao Xanh, thành phố Hạ Long

CHUYỆN CỦA TRÂM

Bố mất vì AIDS khi Trâm mới vài tháng tuổi. Mẹ tái giá sinh thêm được 2 em, em trai sinh năm 2003, em gái sinh năm 2006, cả 2 đều không biết mặt bố. Năm 2007, mẹ cháu mất để lại 3 con gái cho bà ngoại 55 tuổi nuôi dưỡng. Bà nuôi 3 cháu gái và ông ngoại bị ốm nằm liệt giường bằng khoản lương hưu 700.000 đồng/tháng.

Đối với gia đình Trâm, mốc thời điểm dự án đến với gia đình tháng 9/2007 rất có ý nghĩa. Khi đó mẹ cháu vừa mất chưa đầy 2 tháng, Trâm học lớp 3, em thứ 2 lên 4 tuổi, em gái út 1 tuổi. Đối với ông bà, gánh nặng nuôi 3 đứa cháu ngoại đồ đi rất nhiều khi Trâm được dự án bảo trợ hàng tháng. Nhờ đó bà có điều kiện để lo lắng cho 2 em của Trâm được nhiều hơn, nhất là đứa em gái rời mẹ khi mới 1 tuổi. Những đứa trẻ quá nhỏ để ý thức được giá trị kinh tế của những hỗ trợ từ dự án nhưng chúng nhận biết được sự quan

Trâm cùng các bạn thi nấu ăn trong một chương trình sinh hoạt do dự án tổ chức.

tâm từ cộng đồng. Ấn tượng về những lần được tặng quà, được các cô, các bác tổ chức cho vui chơi với các bạn sẽ ảnh hưởng rất đậm và sâu trong tâm trí bé Trâm. Bà ngoại kể rằng, tết cổ truyền năm 2009, cháu được các cô ở dự án mua cho chiếc áo len. Bây giờ đã lớn, không mặc vừa chiếc áo đó nữa nhưng cháu rất quý, vẫn hỏi bà cắt riêng áo cho cháu. Những lần được đi chơi về, cháu kể đi kể lại với bà về các bạn, các cô ở dự án. Lần cô Phương ở Hội phụ nữ Hạ Long đến nhà thăm, bé Trâm và cậu em trai tút tút mang bộ đồ chơi cá ngựa được dự án tặng dịp tết thiếu nhi rủ cô cùng chơi. Từ nhỏ đến giờ Trâm không khi nào có đồ chơi nên món đồ đó được Trâm coi như vật báu. Bé vẫn nhớ cô Phương hẹn nếu chăm học, có phiếu cháu ngoan Bác Hồ thì tết Trung thu này sẽ được đi phá cỗ, chơi với các bạn khác. Trâm cũng muốn 2 em của mình được đi chơi, được phá cỗ nên bé dạy các em hát, đọc truyện cho các em nghe. Bé dặn nếu cô Phương đến thì các em phải biết chào cô, hát cho cô nghe thì sẽ được đi chơi với chị.

Bà ngoại vú lắm. Bà đi sinh hoạt câu lạc bộ “Ông

bà nuôi cháu mồ côi do HIV/AIDS”, nghe mọi người kể chuyện các cháu, bà biết rằng cháu của bà không mang nặng tâm lý cô đơn, mặc cảm, rụt rè như nhiều bạn mồ côi khác. Bà ngoại mong sao, những hỗ trợ nhiều mặt của dự án sẽ giúp các cháu phát triển tích cực trong cuộc sống tương lai sau này.

Tranh miêu tả một phần chơi trong chương trình giao lưu do dự án tổ chức của cháu Phan Thùy Dung – xã Đại Yên

HEKS

DỰ ÁN HI VỌNG

*Khởi đầu tốt, khởi nguồn, học giỏi
để bước lên một tầng cao hơn*

ĐƠN ĐỐI TÁC | NHÀ MÀN GIỮ

**TRUNG TÂM HÀNG CAO
SỨC KHỎE CÔNG ĐỒNG**

Tặng ảnh lưu niệm cho trẻ là một hoạt động mang nhiều ý nghĩa của dự án. Những tấm ảnh được làm công phu không chỉ là món quà “trong mơ” của những đứa trẻ chịu nhiều thiệt thòi mà còn chuyển tải thông điệp động viên, khuyến khích trẻ vươn lên để hướng tới tương lai tương sáng.

*Ảnh dự án
tặng cháu
Trần Thu Thảo,
phường Cao Thắng,
TP. Hạ Long*

Hợp phần Nâng cao năng lực cho đối tác, tình nguyện viên và đối tượng hưởng lợi của dự án được thực hiện thông qua các khóa tập huấn về kỹ năng tư vấn tâm lý, tình cảm cho trẻ mồ côi và khóa tập huấn về Quyền trẻ em và sự tham gia của trẻ.

Người chăm sóc phân biệt các Quyền trẻ em bằng tranh trong khóa tập huấn về Quyền trẻ em và sự tham gia của trẻ

Bố cháu mất sớm. Tôi vẫn đang coi tôi của một người mẹ, tôi là một người mồ côi nên trong cuộc sống hàng ngày không khá xẩy ra những lúc xúc về tâm lý. Những lúc như vậy tôi thường dành con nên cháu làm bài sai và không nghe lời. Từ khi được tham gia các lớp tập huấn về Quyền trẻ em và sự tham gia của trẻ do dù án tôi cũng thì tôi hiểu rằng dành con là sai, là đã vi phạm Quyền trẻ em. Tôi không còn dành con nữa. Khi tham gia các lớp tập huấn này, tôi còn được chia sẻ, giao lưu, học hỏi được nhiều kinh nghiệm để chăm sóc con mình tốt hơn.

Người chăm sóc trẻ
Đào Thị Phương
Phường Cao Xá.

Chị Trần Thị Thành – trưởng nhóm tự quản phường Cao Xanh – trình bày về kế hoạch hoạt động tháng của nhóm trong buổi tập huấn kỹ năng điều hành sinh hoạt nhóm do dự án tổ chức.

Tôi thấy mô hình nhóm tự quản rất có ý nghĩa. Nó giúp cho người chăm sóc trẻ gần gũi, thân thiết nhau hơn. Các thành viên đùm bọc nhau, nâng cao hiệu quả, chia sẻ, học hỏi hình thành nên những kỹ năng sống cũng như hình thành nên những thói quen tốt. Các trẻ được quan tâm hơn và được gặp gỡ nhau thường xuyên.
(người chăm sóc trẻ: Trần Thị Thuần phường Cao Xanh)

Một trong những thành công có ý nghĩa nhất của dự án là xây dựng và phát triển được mô hình nhóm tự quản của người chăm sóc. Nhóm tự quản được thành lập với mục tiêu tăng cường năng lực thực hiện và giám sát hoạt động cho cộng đồng hưởng lợi. Với nhóm tự quản này, người chăm sóc trẻ sẽ trực tiếp xây dựng các hoạt động hỗ trợ cho trẻ cũng như tổ chức thực hiện và quản lý các hoạt động này trong nhóm.

Living is you and wishing
all of life's best today and always.

Đuần Kỳ Vòng
Không chỉ giúp tôi,
cho chúng tôi một phần
chi phí cho sinh hoạt gia đình mà quan trọng
hơn, dù áo đã mang niềm tin đến với những
người đang ở trong hoàn cảnh giống như tôi. Đã
với nhóm của mình, tôi chưa sự được là chính mình
đặt tâm về chất lượng mình mà không phải ngại s
hay lo sợ. Tôi được mọi người quan tâm, chia sẻ và
vẫn khích lệ rất nhiều. Mọi người trong nhóm luôn đến
hà tâm tình mỗi khi tôi ốm đau.
Tôi muốn nhóm giúp tôi mọi người rằng hãy sống d
đáng và những gì sẽ hỗ trợ đã làm cho tôi. Hạnh phúc
là được sống có ý nghĩa và làm những việc ý ng
biết rằng tôi không sống được bao lâu nữa nhưng tôi
niềm nởng dù chỉ còn một hơi thở tôi cũng sẽ n

Không chỉ có ý nghĩa về quản lý, giám sát đối với dự án, nhóm tự quản còn mang ý nghĩa động viên, khích lệ tinh thần rất lớn đối với người chăm sóc trẻ vốn đã chịu nhiều tổn thương trong tình cảm.

Nhóm tự quản phường
Hà Khẩu tổ chức sinh
nhật cho trẻ hưởng lợi

« Kháo các chị em
Không năm "Hy vọng"
Lớn nhất, vẫn vui
Tuổi đồng niên nhau
Chăm sóc các con
Đầy đủ dinh dưỡng
Có sức khỏe tốt
Chăm chỉ học hành
Sau này lớn lên
Là người có ích
Mong sao "Hy vọng"
Cứ được bền lâu
Lạc tựa khắp nơi
Tháp công iáo mở
Cho bé em nghèo
Mọi miền đất nước!
Người chăm sóc: Từ Thị Nga
Trường Tiểu Học Trưng Vương

Tranh của người chăm sóc Lê Thị Nhi - Tổ 58, khu 6 phường, Hà Khẩu

Người chăm sóc
đóng kịch minh
họa nội dung “sự
tham gia của trẻ”
trong khóa tập huấn
Quyền trẻ em và sự tham
gia của trẻ do dự án tổ chức

Cứ ngày có thêm tiền hỗ trợ của dự án, tôi
đã biết cách throy đổi mua ăn cho con Diễm,
học hỏi qua những lần đi tập huấn, tôi biết
cách cư xử với con hơn, không dùng roi đánh
con nữa. Tôi biết đồng cảm với chị em cùng
hoàn cảnh với mình. Bây giờ tôi lại là
nhóm phó trong nhóm tự quản của phường.
Tôi thấy mình có trách nhiệm nhiều hơn, những
lần đi nhận tiền dự án về, tôi không bao giờ
mọi người đến nhận ngay, tôi không dám gửi
lại vì sợ mất. Hơn nữa, tôi nghĩ rằng mọi
người cũng đang rất cần vì đó là tiền mua
thức ăn cho con cái mình.
(Người chăm sóc: Ủy Thị Sang, Phường Kà Khẩu).

Bà Ái và các tình nguyện viên tham quan trung tâm “Nụ cười của mặt trời” trong chuyến giao lưu chia sẻ kinh nghiệm do dự án tổ chức

HẾT MÌNH VỚI TRẺ

Để quản lý và giám sát các hoạt động tại cơ sở, dự án xây dựng mạng lưới tình nguyện viên bao gồm cán bộ Hội phụ nữ tại các phường triển khai dự án. Bà Lê Thị Ái - Phó Chủ tịch Hội phụ nữ phường Hà Khẩu, thành phố Hạ Long là 1 thành viên của mạng lưới tình nguyện viên này. Chưa tính đến lợi ích bản thân được nâng cao năng lực thi công việc của 1 tình nguyện viên cũng chính là những điều bà muốn làm cho những đứa trẻ và gia đình chúng.

Công việc của một tình nguyện viên dự án được cụ thể rõ: thông tin về các hoạt động của dự án tới gia đình trẻ; cung cấp các hỗ trợ của dự án tới trẻ và gia đình trẻ; giám sát việc sử dụng các hỗ trợ của dự án tại gia đình trẻ và phản ánh với ban quản lý dự án nhu cầu và sự thay đổi của trẻ. Đối với bà Ái, những công việc này không mang tính quy định bắt buộc mà mặc nhiên như những giao tiếp hàng ngày của bà. Bà thực

Tranh của cháu Phạm Đức Sang – Tổ 16 khu 2A phường Cao Xanh, trẻ hưởng lợi từ dự án

hiện những công việc này tận tụy và nhiệt thành bởi biết rằng mình đang làm việc hữu ích cho cộng đồng của mình. Bà nói “niềm vui và cũng là động lực để mình làm tốt công việc là nhìn thấy những tác động của dự án đối với cộng đồng và những đứa trẻ”. Bà kể lại những lần đầu tiên khi cùng cán bộ của phường đến thăm, gia đình trẻ rất mặc cảm, tự ti, tiếp đón với thái độ miễn cưỡng, trẻ không tiếp xúc, không nói chuyện. Họ tự cho rằng có một khoảng cách giữa những người thua thiệt như mình với “người của chính quyền”, thậm chí ngay cả với mọi người xung quanh.

Những buổi đến thăm hỏi, nói chuyện thân mật của bà Ái và những hỗ trợ thiết thực của dự án khiến họ cảm thấy được quan tâm và tự tin hơn. Qua 6 tháng đầu dự án, Bà và dự án đã dần xóa được khoảng cách đó trong lòng trẻ và gia đình trẻ. Đến nay, các gia đình có trẻ hưởng lợi đều cởi mở, thân thiện, sống hòa đồng và có trách nhiệm với cộng đồng hơn. Với dự án, bà đã thực sự trở thành cầu nối đến trẻ, gia đình trẻ. Trẻ đã coi bà như người thân. Với chính quyền phường, bà được tin tưởng và tạo điều kiện tuyệt đối để tham

gia các hoạt động của dự án. Với bản thân mình, bà có thêm được vốn kiến thức về quyền trẻ em, kiến thức tâm, sinh lý của trẻ và kỹ năng giao tiếp hiệu quả với trẻ và gia đình trẻ.

Bà đã từng tham gia nhiều dự án cho nhiều đối tượng khác nhau nhưng chỉ với dự án Hy Vọng bà mới làm việc trực tiếp với trẻ em. Khi nhận nhiệm vụ đánh giá nhu cầu của trẻ bà đã rất khó khăn để tìm ra phương pháp hiệu quả nhất. Qua các lớp tập huấn về quyền và sự tham gia của trẻ, được học về cách thức giao tiếp với trẻ cùng với kinh nghiệm 10 năm làm công tác cộng đồng giờ đây bà đã không còn bối rối khi phải tìm hiểu tâm tư, nguyện vọng của trẻ nữa. Trẻ không còn lẩn tránh mỗi khi bà tới nữa. Bọn chúng đợi bà đến để kể chuyện được điểm giờ ở trường, kể chuyện đoạt giải trong cuộc thi trò chơi dân gian ở tổ dân phố và để nói với bà Tết Trung thu này chúng muốn chơi gì, đầu năm học mới này chúng đang thiếu cái gì. Với bà, công việc của dự án Hy Vọng đã trở thành một phần quan trọng trong cuộc sống hàng ngày của bà.

Anh Hùng

Ở mức độ tác động cao hơn, dự án tạo sự chuyển biến tích cực trong cách nhìn nhận và đánh giá của chính quyền và cộng đồng về sự đóng góp của dự án nói riêng và các tổ chức phi chính phủ nói chung trong việc hỗ trợ những trẻ mồ côi và dễ bị tổn thương bởi HIV/AIDS. Anh Cù Hoàng Hùng - phó CT UBND phường Hà Khánh, phường có 6 trẻ nhận hỗ trợ của dự án thừa nhận rằng khi mới nghe giới thiệu về dự án, bản thân anh cũng như các cán bộ lãnh đạo của phường rất mơ hồ và có phần ít quan tâm, nhanh đánh giá hết được tác động tích cực của dự án đối với đời sống dân cư trong phường. Đến nay, chứng minh được phần đóng góp hiệu quả vào nỗ lực xóa đói, giảm nghèo chung ở địa phương, dự án đã nhận được sự quan tâm sâu sát, tạo điều kiện của hầu hết chính quyền các phường.

Những người ở vị trí lãnh đạo như anh Hùng thường nhanh trực tiếp tham gia vào các hoạt động cụ thể nhưng tâm huyết với dự án Hy Vọng, anh trực tiếp đến thăm gia đình trẻ, cùng họp giao ban với tình nguyện viên, thường xuyên

trao đổi với tình nguyện viên về những vấn đề kỹ thuật của dự án. Trong các cuộc họp lãnh đạo phường, anh luôn cập nhật tình hình dự án, yêu cầu chính quyền tạo điều kiện cho các cháu của dự án Hy Vọng. Ở phường Hà Khánh của anh, mỗi dịp lễ tết, khi các đoàn thể, chính quyền tổ chức đi thăm, tặng quà trẻ em thiệt thòi thì các cháu của dự án Hy Vọng luôn được đặt lên hàng đầu trong danh sách.

Nỗ lực của anh, của chính quyền, của dự án đã khiến sự quan tâm đối với các cháu mồ côi của cộng đồng dân cư trong phường từ chỗ chỉ mang tính cục bộ, đến nay đã mang tính nhận thức và chủ động hơn. Những cuộc họp tổ, khu phố, mọi người thường nhắc nhở nhau: "Hãy nhìn những gì mà dự án làm được cho bọn trẻ. Chúng ta phải biết trân trọng những hỗ trợ đó. Phải suy nghĩ xem mình có làm được như vậy không. Bọn trẻ sống cùng chúng ta, là hàng xóm của chúng ta. Nhanh giúp đỡ được về kinh tế thì mình giúp đỡ chúng về mặt tinh thần, cùng bảo bọc lây nhau, nhà ai có gì giúp nấy, đừng kỳ thị, phân biệt mà khiến chúng tổn thương thêm".